

Αριθμός απόφασης: 3497/2013

για το έτος 2012

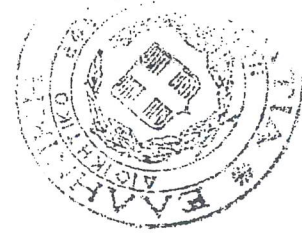
Αρ. Πρωτ. 1107/2013
του Α.Τ. Παιανίας

21/11/12

997

21/12

κα Νεοφώτου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 8^ο Τριμελές

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 10 Ιανουαρίου 2013, με δικαστές τους: Γεωργία Ζάκη, Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Χρήστο Κείμαλη και Αντώνιο Τσαμαρδίνο (Εισηγητή), Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και γραμματέα την Βασιλική Καρακολτσίδου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την από 4 Μαΐου 2013 (αριθμ. καταχ. ΑΒΕΜ ΠΡΦ916/26-3-2012) προσφυγή,

της Ανώνυμης Εταιρείας με της επωνυμία "ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.", η οποία εδρεύει στα Σπάτα Αττικής και παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Ιωσήφ Αβραμίδη και Αργύρη Νικολακάκη,

κατά των 1) Δήμου Παιανίας, που εκπροσωπείται από τον Δήμαρχό του και παραστάθηκε δια του φερόμενου ως πληρεξουσίου δικηγόρου Περικλή Τσαμούλη και 2) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Χαλκοκονδύλη αριθμός 30 και δεν παραστάθηκε.

Κατά τη συζήτηση, οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Η κρίση του είναι η εξής:

Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο ποσού 3.000 ευρώ (βλ. σχετικά τα αριθ. 9316/22-3-2012 και 15155/2-10-2012 διπλότυπα είσπραξης της Δ.Ο.Υ.

Κορωπίου και της Δ.Ο.Υ. Μεγάλων επιχειρήσεων), επιδιώκεται (καθ' ερμηνεία του δικογράφου αυτής) η ακύρωση της εγγραφής της προσφεύγουσας στους ειδικούς καταλόγους της Δ.Ε.Η. για τέλη καθαριότητας και φωτισμού υπέρ του Δήμου Παιανίας, για το έτος 2012, συνολικού ποσού 3.215.136,89 ευρώ, η οποία της γνωστοποιήθηκε με το λογαριασμό της Δ.Ε.Η. χρονικής περιόδου 1/1 έως 1/2/21012.

Επειδή, η προσφυγή αυτή απαραδέκτως στρέφεται κατά της Δ.Ε.Η. που εν προκειμένω λειτουργεί ως όργανο είσπραξης επ' ονόματι και για λογαριασμό του Δήμου Παιανίας, και για το λόγο αυτό δεν νομιμοποιείται παθητικά στην παρούσα δίκη. Κατά τα λοιπά έχει ασκηθεί παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί στην ουσία.

Επειδή, το β.δ/μα 24-9/20.10.1958 "περί κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί προσόδων των δήμων και κοινοτήτων" (ΦΕΚ 171) ορίζει, στο άρθρο 21 παρ. 1, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει, μετά την αντικατάστασή της από το άρθρο 4 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α' 246), ότι: «1. Διά τας υπό του δήμου ή κοινότητας παρεχομένας υπηρεσίας καθαριότητος των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου ...» και, στο άρθρο 22, όπως ισχύει, ότι: «Διά τας δαπανάς εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου, ..., η επιβολή υπέρ του δήμου ή κοινότητος τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάκοντα τοις εκατόν του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητος. Τα εκ του τέλους έσοδα διατίθενται αποκλειστικώς δια τας δαπανάς φωτισμού». Περαιτέρω, με το άρθρο 25 παρ. 12 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ Α' 89), ορίσθηκε ότι: «Τα τέλη καθαριότητος και φωτισμού που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24-9/20-10-1958 (ΦΕΚ Α' 171) και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α' 246), εγοποιοούνται σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με

απόφαση του Δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των απαιτήσεων παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Για τον καθορισμό του συντελεστή του τέλους και τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του τέλους αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.25/1975 (ΦΕΚ Α' 74), όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 429/1976 (ΦΕΚ Α'235) και του άρθρου 5 του ν.1080/1980». Εξάλλου, στο άρθρο 73 του ως άνω β.δ/τος, όπως ισχύει, ορίζεται ότι: «1. Επί μη υποβολής δηλώσεως ή υποβολής ανακριβούς δηλώσεως ή εκπροθέσμου υποβολής τοιαύτης, οσάκις δια την βεβαίωσιν φόρων ή τελών ή δικαιωμάτων απαιτείται υποβολή δηλώσεως ή μη εκπληρώσεως άλλων νομίμως επιτασσομένων υποχρεώσεων, ο υπόχρεος υπόκειται και εις πρόστιμον, ως ακολούθως, εφ' όσον δεν ορίζεται άλλως υπό των διατάξεων του παρόντος β.δ/τος: α) Επί μη υποβολής δηλώσεως, εις ποσόν ίσον προς τον οφειλόμενον φόρον ή τέλος ή δικαίωμα, β) ...». Τέλος, στο άρθρο 82 του ως άνω από 24.9/20.10.1958 β.δ., όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 60 του ν. 1416/1984 (Α' 18), ορίζεται ότι : "1. Απαλλάσσονται από κάθε δημοτικό ή κοινοτικό φόρο, τέλος, δικαίωμα και εισφορά : α) το ελληνικό δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, β) οι ιεροί ναοί και γ) Εκείνοι οι οποίοι έχουν φορολογικές απαλλαγές από συμβάσεις που έχουν συνάψει με το δημόσιο, εφόσον οι συμβάσεις αυτές κυρώθηκαν με νόμο και αναφέρουν ρητά την απαλλαγή από δημοτικούς και κοινοτικούς φόρους, τέλη, δικαιώματα και εισφορές. 2. Από τα ανταποδοτικά τέλη, που επιβάλλουν οι δήμοι και οι κοινότητες, δεν απαλλάσσονται αυτοί που αναγράφονται στις περιπτώσεις β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου καθώς και το ελληνικό δημόσιο από το τέλος ύδρευσης. 3... 4. Ειδικές διατάξεις που θεσπίζουν απαλλαγές από δημοτικούς και κοινοτικούς φόρους, τέλη, δικαιώματα και εισφορές καταργούνται.»

Επειδή, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι οι Δήμοι και οι Κοινότητες έχουν την αρμοδιότητα να επιβάλλουν τέλη καθαριότητος και φωτισμού για τις παρεχόμενες από τους ίδιους και εντός του εγκεκριμένου

σχεδίου πόλεως, υπηρεσίες καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινόχρηστων εν γένει χώρων, περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, κατασκευής και λειτουργίας κοινόχρηστων αποχωρητηρίων, φωτισμού των κοινόχρηστων χώρων, καθώς και για κάθε άλλη παγίως παρεχόμενη στους πολίτες δημοτική ή κοινοτική υπηρεσία ανταποδοτικού χαρακτήρα (πρβλ. ΣτΕ 60/2010). Εξάλλου, η αυτή ως άνω αρμοδιότητα των Δήμων και Κοινοτήτων υφίσταται και προκειμένου να επιβάλλουν και εις βάρος των χρησιμοποιούντων ακίνητα κείμενα εκτός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως τέλη καθαριότητας και φωτισμού, εφ' όσον η υπηρεσία καθαριότητας του οικείου Δήμου ή Κοινότητας έχει οργανωθεί και επεκταθεί εις την εκτός σχεδίου πόλεως περιοχή, εις την οποία αυτά βρίσκονται. Στην περίπτωση όμως αυτή απαιτείται αφ' ενός μεν ρητή πρόβλεψη στην οικεία κανονιστική απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου περί του ότι εις την καταβολή των ως άνω τελών υποχρεούνται και εκείνοι, οι οποίοι χρησιμοποιούν ακίνητα, κείμενα εκτός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, αφ' ετέρου δε η διαπίστωση, δια της εν λόγω κανονιστικής αποφάσεως, της υπάρξεως ανάγκης επεκτάσεως της υπηρεσίας καθαριότητας του Δήμου ή της Κοινότητος εις την ως άνω εκτός σχεδίου πόλεως περιοχή (πρβλ ΣτΕ 2238/1995, 2806/1994, 932/1993), χωρίς περαιτέρω να επηρεάζεται η υποχρέωση καταβολής των εν λόγω τελών από την πλημμελή οργάνωση και λειτουργία της παραπάνω υπηρεσίας ή την τυχόν μη χρησιμοποίηση από τον υπόχρεο της παρεχόμενης υπηρεσίας (πρβλ. ΣτΕ 2623/1985, 95/1984, 4208/1983).

Επειδή, εξάλλου, με την 212/2001 κανονιστική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του διάδικου Δήμου Παιανίας ορίζονται τα εξής : «Το έτος 2001 δεν επήλθε καμία αύξηση στα δημοτικά τέλη, δημοτικό φόρο και λοιπά και ισχύει η αριθμ. 123/1999 απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου στην οποία καθορίστηκαν τα δημοτικά τέλη, ο δημοτικός φόρος για το έτος 2000 και έχουν ως εξής : 1. Για τα σπίτια 406 δρχ. κατά τ.μ. ετησίως. 2. Για τα καταστήματα και βιομηχανικές εγκαταστάσεις δρχ. 1.008 κατά τ.μ. ετησίως. 3. Δημοτικός φόρος. ... Ο προσδιορισμός των τελών σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 1080/80 και των παρ. 12 και 13 του άρθρου 25 του ν. 1828/89 γίνεται με

ρ

4

CB

Αριθμός απόφασης: 3497/2013

βάση τις δαπάνες παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και κάθε άλλης δαπάνης από πηγώς παρεχόμενες στους δημότες μας υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Για την είσπραξη του τέλους αυτού ισχύουν οι διατάξεις του ν. 25/1975... Επειδή οι δαπάνες της υπηρεσίας καθαριότητας και φωτισμού θα αυξηθούν λόγω τιμαριθμικών μεταβολών επεκτάσεως των οικισμών της πόλης μας, λόγω αναπροσαρμογής των αποδοχών των εργαζομένων και της πρόληψης τακτικού και εποχιακού προσωπικού στην υπηρεσία καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού ύστερα από την ψήφιση του νέου Ο.Ε.Υ. του Δήμου είναι απαραίτητη και επιβεβλημένη η αύξηση των δημοτικών τελών και δημοτικού φόρου για να καλυφθούν οι επιπλέον δαπάνες υποχρεωτικά από έσοδα της υπόψη υπηρεσίας σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις για την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία. Τα έσοδα της υπηρεσίας καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού έτους 2001 σύμφωνα με την από 13-11-2001 βεβαίωση εσόδων της Ταμιακής Υπηρεσίας του Δήμου μας ανήλθαν σε δρχ. 388.906.116. Τα δε προϋπολογιζόμενα έξοδα του έτους 2002, καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού θα ανέλθουν σε δρχ. 404.904.208 σύμφωνα με τις υποβληθείσες καταστάσεις της υπηρεσίας. Για να μειωθεί το έλλειμμα επιβάλλεται η αύξηση των συντελεστών καθαριότητας και φωτισμού για το έτος 2002 επί των σημερινών ισχυόντων σε ποσοστό 4% για τις οικίες τα καταστήματα και τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις... Αποφασίζει κατά πλειοψηφία την επιβολή του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού για χρήση του έτους 2002 ως εξής : 1. Για τα σπίτια 4% δηλ. 422 δρχ... Για τα καταστήματα...». Επίσης, με την υπ. αριθμ. προγενέστερη 123/1999 όμοια απόφαση, ενόψει του ότι «...οι δαπάνες της υπηρεσίας καθαριότητας και φωτισμού θα αυξηθούν λόγω τιμαριθμικών μεταβολών επεκτάσεως των οικισμών της πόλης μας, λόγω αναπροσαρμογής των αποδοχών των εργαζομένων και της πρόληψης 6 νέων υπαλλήλων ... αλλά και λόγω της αύξησης των καυσίμων λιπαντικών και ανταλλακτικών είναι απαραίτητη και επιβεβλημένη η αύξηση των τελών καθαριότητας...» αποφασίστηκε η αύξηση των εν λόγω τελών για τις οικίες 406 δρχ. κατά τ. μ.

ετησίως και για τα καταστήματα και τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις δρχ. 1.008 κατά τ.μ. ετησίως.

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία ιδρύθηκε με το άρθρο τρίτο του ν. 2338/1995 και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού. Σκοπός της εταιρείας, υπέρ της οποίας έχει παραχωρηθεί επικαρπία επί του Ακινήτου του νέου Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών «Ελευθέριος Βενιζέλος» στα Σπάτα Αττικής, είναι η εκτέλεση όλων των εργασιών και δραστηριοτήτων που συνδέονται με τη λειτουργία, τη συντήρηση και τέλος την διοίκηση και ανάπτυξη του Αεροδρομίου, όπως αυτές προβλέπονται στην από 31.7.1995 Σύμβαση, η οποία υπεγράφη μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και κοινοπραξίας αλλοδαπών εταιρειών και κυρώθηκε με το άρθρο Πρώτο του Ν.2338/1995 (ΦΕΚ Α' 202/14.9.1995). Στο άρθρο 2.2.4. της Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου (ΣΑΑ) αναφέρεται ότι: «η Εταιρεία Αεροδρομίου κατά τη διάρκεια της Συμβατικής Περιόδου θα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα και προνόμιο, αλλά και την υποχρέωση να πραγματοποιήσει τη μελέτη, χρηματοδότηση, κατασκευή, ολοκλήρωση, θέση σε λειτουργία, συντήρηση, λειτουργία, και ανάπτυξη του Αεροδρομίου (συμπεριλαμβανομένου του αποκλειστικού δικαιώματος και προνομίου της παραχώρησης Δικαιωμάτων Αεροδρομίου)», στο άρθρο 7.1.2. της ΣΑΑ, «το Ελληνικό Δημόσιο ... δεν θα επιτρέψει να υφίστανται επί του Ακινήτου ή επί οποιουδήποτε τμήματός του οποιοδήποτε Βάρος/Εξασφάλιση ή οποιαδήποτε πραγματική ή προσωπική δουλεία ή άλλα δικαιώματα οποιασδήποτε φύσεως που θίγουν ή προσβάλλουν τη κατοχή ή την άσκηση των δικαιωμάτων επί του Ακινήτου από την Εταιρεία Αεροδρομίου, ή οποιοδήποτε έννομο συμφέρον επ' αυτού εκτός από εκείνα που προβλέπονται σύμφωνα με τη παρούσα Σύμβαση», στο άρθρο 24.1. της ΣΑΑ [Κοινοφελείς Υπηρεσίες (Παροχές)] «η Εταιρεία Αεροδρομίου θα είναι υπεύθυνη για να ρυθμίσει την παροχή οποιωνδήποτε τοιούτων υπηρεσιών κοινής ωφέλειας σε οποιοδήποτε μέρος του Ακινήτου ή επί οποιουδήποτε μέρους αυτού. Το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση ότι κάθε τοιαύτη παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας θα γίνεται από τη σχετική εταιρεία κοινής ωφέλειας σε ισότιμη βάση και με όρους όχι λιγότερο ευνοϊκούς από αυτούς που ισχύουν

φ

Handwritten signatures.

Αριθμός απόφασης: 3497/2013

για άλλους μεγάλους πελάτες», στο άρθρο 25.6. «Εκτός των προνομίων που χορηγούνται σύμφωνα με το άρθρο 26 του Νόμου 2093/1992 η Εταιρεία Αεροδρομίου, δυνατόν να υποχρεωθεί να καταβάλλει κατ' έτος ανταποδοτικές και άλλες δημοτικές ή κοινοτικές επιβαρύνσεις, φόρους ή τέλη, οπουδήποτε είδους ή φύσεως, που επιβάλλονται από τις κοινότητες Σπάτων, Παιανίας, Μαρκοπούλου, Λούτσας και Ραφήνας, αλλά σε καμία περίπτωση, και μη λαμβανομένης υπόψη οποιασδήποτε περί του αντίθετου νομοθετικής διάταξης το αθροιστικό ποσό όλων αυτών των επιβαρύνσεων, φόρων και τελών (μαζί με οποιεσδήποτε τέτοιες επιβαρύνσεις φόρους και τέλη που επιβάλλονται από οποιαδήποτε άλλη κοινότητα) δεν δύναται να υπερβαίνει κατ' έτος το ήμισυ τοις εκατό των ακαθάριστων εσόδων της Εταιρείας Αεροδρομίου για το αντίστοιχο έτος.», τέλος δε στο άρθρο 5.1 της ΣΑΑ «5.1. Εκτός εάν άλλως προβλέπεται στην παρούσα, η παρούσα Σύμβαση, υπό την προϋπόθεση της κύρωσής της σύμφωνα με το Άρθρο 6.1 (Ημερομηνία Έναρξης), θα υπερισχύει παντός Ελληνικού νόμου, γενικής ή ειδικής φύσεως, εν ισχύ κατά την Ημερομηνία Έναρξης, εκτός αν και κατά το μέτρο που ο εν λόγω νόμος θεσπίζεται για την εκτέλεση ή εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου ή οποιασδήποτε υποχρέωσης που πηγάζει από διεθνή συνθήκη.»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα εξής: Δυνάμει της από 31.7.1995 Συμβάσεως μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και κοινοπραξίας αλλοδαπών εταιριών, η οποία κυρώθηκε με τον ν.2338/1995, συμφωνήθηκε η κατασκευή του αεροδρομίου Ελευθέριος Βενιζέλος στην περιοχή της Ανατολικής Αττικής, του οποίου τη συντήρηση, λειτουργία και ανάπτυξη έχει αναλάβει, βάσει της ίδιας συμβάσεως, η προσφεύγουσα εταιρία, επί ακινήτου που προήλθε από την απαλλοτρίωση, για το σκοπό αυτό, εκτός σχεδίου πόλεως ακινήτων (βλ. σχετικούς χάρτες Παραρτήματος 1 της Συμβάσεως) που βρίσκονταν, εξαιτίας της απαιτούμενης εκτάσεως, στην εδαφική περιφέρεια περισσότερων Δήμων της περιοχής, μεταξύ των οποίων και ο καθού Δήμος, ενώ με την αυτή Σύμβαση προβλέφθηκε η δημιουργία Ζώνης Περιορισμένης Ανάπτυξης, που συνορεύει με το ακίνητο του αεροδρομίου, της οποίας ακίνητα θα μπορούν να

απαλλοτριωθούν για τις μελλοντικές ανάγκες του αεροδρομίου (άρθρο 7). Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 7.2.1 της εν λόγω Σύμβασης, η προσφεύγουσα απέκτησε την επικαρπία επί ολοκλήρου του ακινήτου του αεροδρομίου και έχει την αποκλειστική υποχρέωση παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού εντός του ακινήτου του αεροδρομίου και σε όλους τους χρήστες αυτού (άρθρα 24, 29, Παράρτημα 11, άρθρο 8 ν.2338/1995), προς τους οποίους τις παρέχει με ανάθεση σε τρίτες εταιρίες, οι οποίες αναλαμβάνουν με αμοιβή τον καθαρισμό και τις απολυμάνσεις των στεγασμένων χώρων του αεροδρομίου, των εξωτερικών χώρων και των δρόμων του αεροδρομίου, τη συλλογή και μεταφορά απορριμμάτων κλπ. Στα πλαίσια αυτά, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε σχετική δήλωση (ν.25/1975) και δεν κατέβαλε στον καθού Δήμο τέλη καθαριότητας και φωτισμού. Με βάση την από 3-11-2009 έκθεση ελέγχου ακινήτου, υπαλλήλου του Δήμου, υφίστανται στεγασμένοι χώροι 30.081 τ.μ. και μη εστεγασμένον χώρων 3.398,661 τ.μ.. Κατόπιν αυτών και βάσει της προαναφερθείσας ισχύουσας 212/2001 αποφάσεως του Δ.Σ. του καθού Δήμου περί αναπροσαρμογής των εν λόγω τελών, με την προσβαλλόμενη εγγραφή επιβλήθηκαν από το Δήμο Παιανίας σε βάρος της προσφεύγουσας για το έτος 2012 Τέλη καθαριότητος και φωτισμού συνολικού ποσού 3.215.136,89 ευρώ.

Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη προσφυγή, όπως αυτή αναπτύσσεται με το υπόμνημα που παραδεκτώς κατατέθηκε, η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης εγγραφής, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι μη νόμιμα επιβλήθηκαν σε βάρος της τα εν λόγω τέλη, αφού ο καθού Δήμος δεν παρέχει καμία υπηρεσία καθαριότητας ή φωτισμού στο ακίνητό της, ενώ, αντιθέτως, η τελευταία παρέχει το σύνολο των υπηρεσιών αυτών. Επίσης, ισχυρίζεται ότι η ως άνω 212/2001 κανονιστική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου είναι αναιτιολόγητη, καθόσον δεν μνημονεύεται σε αυτή αν πράγματι ο Δήμος παρείχε στο ακίνητο του αεροδρομίου, που αποτελεί ιδιαίτερη χωροταξική και λειτουργική ενότητα, υπηρεσίες καθαριότητας και φωτισμού, έναντι των οποίων αξιώνει την καταβολή των επίδικων ανταποδοτικών τελών, ποιος είναι ο ειδικός εκείνος σχεδιασμός της υπηρεσίας

Φ

K G

Αριθμός απόφασης: 3497/2013

καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού του Δήμου Παιανίας, όπως περιοχές, οργανόγραμμα, εβδομαδιαίο πρόγραμμα εργασιών, μέσα και προσωπικό τα οποία χρησιμοποιούνται πραγματικά για την τακτική εξυπηρέτηση του Ακινήτου του Αεροδρομίου που εμπίπτει στα διοικητικά όρια του Δήμου, την αναλογία των δαπανών στις οποίες υποβάλλεται ο Δήμος έναντι των υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού που, κατά τους ισχυρισμούς του, παρέχει στην Εταιρεία μας ή την ευρύτερη περιοχή του Ακινήτου του Αεροδρομίου που υπάγεται στα διοικητικά του όρια και η οποία είναι, απαραίτητη προϋπόθεση για την εξακρίβωση της οφειλόμενης αναλογίας εσόδων από το ανταποδοτικό τέλος έναντι των πραγματοποιηθεισών δαπανών του Δήμου. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι στην προαναφερθείσα κανονιστική απόφαση δεν παρατίθενται στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η ανάγκη διάθεσης ή η ετοιμότητα διάθεσης των απαιτούμενων μέσων, προσωπικού και εξοπλισμού του Δήμου Παιανίας, όχι μόνο στην πόλη της Παιανίας, αλλά και στην εκτός σχεδίου πόλεως περιοχή του ακινήτου του Αεροδρομίου, και η αναλογία των σχετικών δαπανών αυτών προς το επιβαλλόμενο τέλος καθαριότητας και φωτισμού. Ο καθού η προσφυγή Δήμος με το υπόμνημα που παραδεκτώς κατέθεσε και την έκθεση των απόψεων του, ζητά την απόρριψη της προσφυγής προβάλλοντας ότι η πρόβλεψη στην Σύμβαση και στον κυρωτικό νομό της αποκλειστικής παροχής των εν λόγω υπηρεσιών από την προσφεύγουσα, δεν απαλλάσσει αυτήν από την υποχρέωση καταβολής των ένδικων τελών. Μεταξύ άλλων ισχυρίζεται ότι από το κείμενο της ΣΑΑ του Αεροδρομίου προκύπτει ότι σ' αυτή περιλαμβάνονται όλα τα εξειδικευμένα σχέδια και οι τεχνικές περιγραφές που λήφθηκαν υπόψη για τη χορήγηση της άδειας κατασκευής του και αποτελούν σχέδιο πόλης σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 1577/1985. Εξάλλου, ισχυρίζεται ότι το άρθρο 25.6, που προαναφέρθηκε, δεν εκτείνεται και επί των επιβαλλομένων σε βάρος του αεροδρομίου ανταποδοτικών τελών τα οποία αποτελούν αντάλλαγμα παρεχόμενης υπηρεσίας, αλλά απαιτείται λόγω του χαρακτήρα τους και του σκοπού τους να το ορίζει ρητά ο νόμος, μη αρκούσης, προκειμένου περί ΟΤΑ της μνείας περί απαλλαγής από των τελών γενικώς. Τέλος, υποστηρίζει ότι το ακίνητο της προσφεύγουσας βρίσκεται εντός του

σχεδίου της πόλεως του Δήμου Παιανίας. Προς απόδειξη δε του τελευταίου αυτού ισχυρισμού του προσάγει το αριθ. 3863/52/16-1-2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, ενέργειας και κλιματικής αλλαγής, που εκδόθηκε μετά από σχετικό ερώτημά του, και στο οποίο αναφέρεται ότι ο χώρος του Δ.Α.Α. "Ελευθέριος Βενιζέλος" υπάγεται σε ειδικό καθεστώς, όπως ορίσθηκε με την σχετική σύμβαση που κυρώθηκε με το ν.2238/1995, και δεν μπορεί να αντιστοιχηθεί με χαρακτηρισμό "εντός σχεδίου" ή "εκτός σχεδίου" που αφορά χώρους που καθορίσθηκαν με πολεοδομικές μελέτες σε εκτέλεση οικιστικών νόμων.

Επειδή, από όσα προεκτέθηκαν προκύπτει ότι το ακίνητο του αεροδρομίου που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα αποτελεί ιδιαίτερη χωροταξική και λειτουργική ενότητα που σε κάθε περίπτωση δεν βρίσκεται εντός του σχεδίου πόλης του καθού Δήμου. Τούτο συνάγεται και από το τελευταίο αυτό έγγραφο του πιο πάνω Υπουργείου, στο οποίο αναφέρεται ότι υπάγεται σε ειδικό καθεστώς που καθορίζεται από την Σύμβαση Ανάπτυξης Αεροδρομίου (ΣΑΑ) και για το λόγο αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι βρίσκεται εντός ή και εκτός σχεδίου. Ενόψει τούτου, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι οι υπηρεσίες, για τις οποίες επιβλήθηκαν τα ένδικα τέλη έχουν οργανωθεί και επεκταθεί και στην περιοχή στην οποία βρίσκεται το ακίνητο που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα, η οποία βρίσκεται στα διοικητικά όρια του καθού Δήμου, αλλά εκτός των ορίων του σχεδίου πόλης, ούτε άλλωστε στην 212/2001 ως άνω κανονιστική απόφαση ή στην προηγούμενη αυτής που προαναφέρθηκε ή σε άλλη που να επικαλείται ο καθού Δήμος γίνεται ρητή πρόβλεψη περί υποχρέωσης καταβολής των τελών αυτών από τους χρησιμοποιούντες ακίνητα που δεν βρίσκονται εντός σχεδίου πόλης ή της διαπίστωσης της ύπαρξης ανάγκης επέκτασης των υπηρεσιών αυτού και στην ευρύτερη περιοχή του αεροδρομίου, κρίνει ότι η προσβαλλόμενη εγγραφή στερείται νομίμου ερείσματος και για το λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί, κατά παραδοχής της προσφυγής ως βάσιμης.